

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Stata Sacrificia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

tionem peccati victimæ offeriebantur; è quibus tamen nihil redibat ad offerentes, sed adipe cum renibus & sanguine DEO licatis, cætera omnia manebant Sacerdotibus in atrio sancto ab iis solis comedenda; atque ob id *Osea 4. v. 8.* dicuntur Sacerdotes comedere peccata populi. Quando pro peccato Summi Sacerdotis aut totius populi sacrificium fiebat, totæ victimæ debebant extra castra comburi ad majorem horrorem ac detestationem peccati. Porro pro peccato Pontificis summi hostia erat vitulus pro peccato populi itidem vitulus, pro peccato Principis hircus: pro peccato plebei ovis vel capra.

In holocaustis & Pacificis hostiis addendum erat libamen quasi condimentum Sacrificii & convivii Divini. Horum libaminum quinque fuere genera: Simila seu Farina purissima. Oleum, Vinum, Thus, Sal; quibus victimæ altari impositæ solebant perfundi, ac cum iis DEO in odorem suavissimum cremari.

Libamen ejusmodi præsertim Simila cum incocta tum in panes seu in clibano seu sartagine aut craticula cocta admixto Oleo, Sale & Thure sæpe per se tanquam principalis hostia DEO offeriebatur, maximè à pauperibus; & tunc parte duntaxat modica in altari cremata reliquum Sacerdotis erat. Atque istud ita erat quartum genus Sacrificii: imò pauperes offerre poterant spicas virentes igni tostas, & in morem farris contractas.

Num. c. 15.
28. 29.

Lev. c. 2. & 6.

Stata Sacrificia.

Quotidie offerendus fuit anniculus agnus: unus manè: alter vespere cum libamentis suis; atque hoc dicebatur jure Sacrificium, seu Holocaustum.

Ex. 29. à v. 38.
N. 28. à v. 3.

In Sabbatho duo agni anniculi cum libamento similæ oleo consperæ in holocaustum sempiternum.

N. 28. v. 9.
& 10.

In Neomeniis seu Calendis mensium duo vituli, aries unus, agni septem in holocaustum: in hostiam pro peccato hircus unus cum libamentis suis.

à v. 11. ad 16.

In primo die Paschæ seu azymorum vituli duo: aries unus: agni septem in holocaustum: & hircus pro peccato; & hoc per septiciduum reliquum cum libamentis suis.

à v. 16. ad 25.

In die Pentecostes vituli duo: aries unus: agni septem: hircus pro peccato cum præscriptis libationibus.

à v. 26.

K ;

In

N. 29. à v. 1.
ad 7.

In Festo Tubarum vitulus: aries: agni septem in holocaustum: hircus pro peccato cum libamentis.

à v. 7. ad 15.

In Festo Expiationis vitulus: aries: agni septem in holocaustum: hircus pro peccato cum libationibus.

à v. 12.

In Festo Tabernaculorum primo die vituli tredecim: duo arietes: agni quatuordecim in holocaustum; hircus pro peccato; & ita etiam sequentibus diebus, nisi quòd die altero immolarentur vituli duodecim: tertio die undecim: & sic deinceps, donec die septimo ad vitulos septem esset deventum cum præscriptis libamentis.

De Oblationibus Lege præceptis.

PRÆTER Sacrificia cruenta imposuit DEUS Hebræis alias adhuc oblationes, scilicet Primitias, Decimas, & certam pecuniam.

Ex. 22. à v. 29.
N. c. 5. à v. 9. &
N. 18. à v. 8.

Primitiæ erant, quæ cuique primò ex animalibus, ex hominibus, aut ex semine terræ orta sunt. Has igitur Primitias suas quisque tenebatur deferre ad Sanctuarium, reddendas postea Sacerdotibus. Primogenita hominum & animalium immunorum erant redimenda, cætera in specie danda.

Ex. 22. à v. 29.
Lev. 27. à v. 30.
N. 18. à v. 21.

Decimæ de bobus, de ovibus, de captis, de frugibus terræ, de pomis arborum DEO prius oblatae ad Levitas pertinebant; de quibus verò decimas & ipsi Sacerdotibus debebant.

Ex. 30. à v. 12.

Dimidium solum, in nostra moneta ferè 20. crucigeros, quivis, qui viginti annos habebat, in usus tabernaculi ac postea templi offerebat, quoties contigit populum capitatum censi.

Lev. 7. v. 16.
N. 18. v. 11.
Deut. 23.
à v. 21.

Hæc quidem erant præcepta; præter quæ Hebræi alias oblationes non parè fecerunt sponte vel etiam ex voto; quandoque res suas, non rarò etiam seipfos, uti Samson & Samuel, alique utriusque sexus homines cultui divino vel in perpetuum vel ad tempus solum consecrârunt, seque ab aliis peculiari professione sanctimonie & Religionis separârunt. Unde & Nazaræi viri, & faminae Nazarææ vocabantur, erântque obligati ad quælibet etiam infima ministeria juxta placitum & imperium Sacerdotum vel Levitarum; & viri quidem cineres efferre, ligna convehere, fordes everrere, aquas comportare aliâque